

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

Epistola Dedicatoria Avtoris Ad Reverendissimum dominum Episcopum
Lundoniensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

I N D E X

pastores ecclesiarum	2 35	Successio Chri perpetuabitur	2. 18
Sacerdotes erant apostolorum successo-		Supioritate ecclesie tenet papa	3. 30
Sacerdos est unusquisq;	(res. 2 46	T	(2 15
sibi ipsi	2 48 & 3 14	Tabernaculum foederis fecit Beseleel.	
Sacerdotu magna est dignitas	1 9	Tabernaculi mystici deputauit deus co-	
Sacerdotes mediant inter Christu & po-		operatores & magistros	ibide.
Sacramenta sunt me-	(pulum 2 48	Tardi sunt hoies ad bona opera	2. 5
dia reconciliationis	3 2	Tertullianus est insignis auctor	1 a
Sacrificabant eisdem rebus Christus, &		Tertull. edidit libri de prescriptionibus	
Melchisedech.	2 46	Thelephorus successor (hereticos.) a	
Sacrificare est officiu sacerdotu	1 8	fuit Sixti pape	3. 38
Sacrificabat Christus queadmodu Mel-		Theodidactu esse non cui libet eque con-	
Sacrificium altaris in (chisedech ibi.		Testamento (uenit, ne no obediat. 3. 32	
figura premonstratum est	ibid.	Christi multa addidit Paulus	3 21
Sacrificiu oportet saepius reiterari.	3 2	Timotheus p Paul. ordinatus est	2 26
Sacrificabat Chrs in pane & uino: 2. 36		Timotheus recipit gratiam ad officij sui	
Sacrificium commune erat Christo &		idoneitatem	ibid.
Melchisedech	2. 37. & 2 40	Timotheo bis manus iposite sunt.	2. 31
Sacrificium altaris perpetuabit.	2. 45	Timotheus non legitur a Paulo bapti-	
Sacrif. altaris dr Liturgia	3 18	natus cu prate cosecradi alios	2 33
Samarite sunt p Philip. couersi ad Chri-		Timotheus fuit a Pau. circucisus.	ibid.
stificanti, qbus Christi (stu. 2. 34		Titus recipit gram in ordinatio c. 2. 22	
passio p sacramenta coicatur.	3. 2	Titus fuit constitutus episco. Cretensis.	
Saul ostensus est propheta	1 9	Titus habuit potestatem	(2 33
Scripte non sunt oes aploru eruditiones.		ordinandi alios.	ibid.
Scripte sunt ab Ignatio apo	(2. 30	V	
stolorum traditiones	ibid.	Verba Apostolis dicta congruunt in ali-	
Scripturis no oia tradita sunt	3 18	Veritas non fuit olim oc-	(os 3 32
Script. sacris no est simpliciter phibitu		cultata usq; ad Luthes	1 20
Segnitie populi dnt (addere	3 21	Victima Christi reiteratur sacrificio al-	
prelati excutere monitis suis	2 5	Vnctio spiritualis est	(taris 3 2
Sensus corporales discernuntur ab inuice		sacerdotibus necessaria	2 29
Sequi antiquos facile possumus	(2 12	Vnctio no conuenit oibus nec eade rone	
absq; periculo	1 21	Vocandus est qui pastoratus offi-	(ibi.
Qui ecclesie proceres sequitur	1 22	cium rite exerceat	2 22
ecclesiam sequitur		Vocati sunt a spiritu sancto qui legiti-	
Sixtus successit Alexad. i papatu.	3 38	me pastores ordinabantur	2. 24
Stephanus erat plenus gratia	2 34		

EPISTOLA DEDICATORIA AVTORIS AD REVE-

rendissimum dominum Episcopum Londoniensem.

Reuerendo in Christo patri & domino, Domino Londoniensi epo.

Salutem plurimam integerrime presul, libellum quem pro sacerdotij defen-
sione contra L V T H E R I calumnias dudum scripsimus, legendum
obtulimus paternitati tue, nimirum ut acerrimi iudicij tui cui plurimum
fidimus audita censura uel supprimeremus, abs te, non probatum, uel securi-
us emitterem is, ubi semel tuo fuisset comprobatum calculo. Quid multis perle-
gisti nec oscitanter ut aiebas, castigasti locos aliquot, comprobasti ceu dignu qui

prelo committeretur, affirmasti demum te nihil ambigere, quin esset de Lutheranis uictoriam reportaturus. Ego igitur hoc tuo iudicio fretus libellum emisi, quæ & tuo nomine censui nuncupandum, non modo quod id tua erga me promeretur amicitia, uerum etiam quod ea ratione libellus exhibet commendatior, si tam eximij presulis nomenclaturam in frontispicio gerat. Quis enim in Gutherio Ludonienſi non intelligit eruditionem esse non uulgarem, nitorem sermonis, morum grauitatem, adde super grege uigilantiam, & ut paucis rem complectar, uitam optimo presule dignam, Sed & tam feliciter successit iudicium illud tuum, quod super assertionis Lutherane confutatione per nos olim edita ferebas, ut deinceps te censore nihil non audebimus pro ueritate quantumuis arduum aggredi. Nam audio lectoribus ita placuisse libellum ipsum, ut licet quinquies iam sit excusus, adhuc tamen a multis adeo desideratur, ut Franciscus Bipliopola denuo parat excudere. Que res palam indicat non modo non cecum te fuisse iudicem, uerum etiam ingentem adhuc superesse catholicorum numerum, neque omnes ad Lutheri factionem a Christo descuiſſe. Desciſcunt autem haud dubie quotquot Luthero fidem adhibent. Nam quum sit una & in diuisa christi ueritas, ipsa uel apud priores ecclesie pastores tota, uel apud Lutherum tota sit oportet. Non potest enim diuidi magis quam Christus ipse quem Paulus constanter negat partiri posse. Quamobrem si uera dogmata uerumque scripturarum intellectum priores patres nobis tradiderunt, falsa sint & pestifera necesse est que Lutherus iam docet. Nam hæc illis plusquam ex diametro pugnare quis non uidet? Quod enim patres asseuerant Lutherus negat. Quod illi contra negant, ipse palam affirmat. Quamobrem quum sint in istis plurima que fidem christianam uehementer tangant, aut Lutherum aut patres a Christo defecisse non est ambiguum. Iam uero quisquis a Christo defecerit in eternam ibit perditionem, etiam ipsi patres si a Christo defecissent, omnes haud dubie damnati sunt. At manifestum est eos defecisse si quicquam docuissent quod fidei repugnat. Neque enim satis est uno articulo negato ceteros affirmare, uerum oportet singulos articulos profiteri, uel saltem a nullo penitus dissentire. Nam qui uel uni cuiuslibet incredulus est, is non iniuria totius fidei reus habebitur. Quis enim diceret Arrium ueram habuisse fidem, qui tamen articulos fidei complures palam affirmauit fides itaque nemini uera est, nisi cui pariter & integra fuerit. Quamobrem si patres uni cuius articulo, qui fidem concernit, fuissent increduli, iam uelut fidei desertores omnes ad unum damnati sunt. Neque illi solum sed & auditores cuncti qui fidem falsis eorum dogmatibus adhibuerunt. Quod uel cogitatu quam horrendum sit nemo qui pius est non aduertit. Sic enim ferme quotquot fuissent citra apostolorum tempora, periissent cuncti. Adde quod & paracletus frustra missus a Christo fuisset ob docendam omnem ueritatem, si cuncti priores ecclesie pastores tot erroribus concorditer imbuerent plebem sine permissi. Quin & ipse Christus frustra tot annorum centenarios fuisset his qui nos antecesserunt christianis & natus & mortuus. Auribus itaque christianis execrandum est, quod tot eximij patres, quibus ecclesiam CHRISTI sponsam erudire commissum fuit, tot falsis dogmatibus eam corrupissent. Sed age, si non sufficiant illa, disquiramus exactius an patres an Lutherus aberrasse probabilis fuerit. Dogmata patrum iam circiter annos mille quingentos in ecclesia catholica perdurarunt. Non de cunctis intelligo, sed de multis quæ Lutherus palam inficiatur, & pre se timens de quibus in hoc libello controuertimus, hereses autem Lutheri. (de tota ipsa farragine loquor) uix annos quatuor uiguerunt, nisi forsan a prioribus illi heresiarchis petat originem, a quibus profecto maximam eorum partem quæ scribit emendicauit. Nam tolle Vuidetum, Hussum, Vuessellum, Gocchium, ptenuis & macilentus admodum remanebit Lutherus.

Ex illoꝝ enim suffuratis, anotaſiõib. ſe diuinitẽ & ſuffarcinatũ reddidit. Ceteꝝ ſi re-
lictis prioribus ueritas ad illos transfuſiſſet, iam ſaltẽ nõ pugnaret ipſa ſectũ, atq; id in articulis non paucis fidem chriſtianam uehementẽ ſpectantibus. Vt em̃ aliquẽ
exempli cauſa memore, tradit uicleſus chriſtianã iuſticiam opibus maxime con-
ſtare, Lutherus cõtrariũ, hoc eſt ſola fide, non opibus omnino contendit. Negat
Vicleſus in Euchariftia ueꝝ eſſe corpus Chriſti. Contra Lutherus id uerbis affir-
mat aptiſſimis. Ioannes Huſ pontificẽ Romanũ totius eccleſiæ diuino iure Monar-
cham ꝑfitetur, Lutherus contra penitus reſtat. Porro Vueſſelus & Gocchius, a
qbus haud pauca deſumpſit Lutherus, ſacramentum ordinis & ſacerdotium atq; Miſſe ſacrificiũ ex ordinatiõẽ fatentur eſſe diuina, & diuam uirginem & angelos
præcibus implorandus eſſe cenſent. At nihil horũ admittit Lutherus. Vides itaq; le-
ctor ne utiquã inter iſtos qñ ſic inter ſe diſſident reſidere fidei ueritatẽ. Nec poſſe
Lutherũ ab illis totius ſui dogmatis antiquitatẽ repetere. Quare ueꝝ eſt quod præ-
diximus, totã ipſam ſarraginem Lutheranoꝝ hæreſum, uix iam quatuor annos eſſe
natam. Pergamus igiẽ in eo quod coepimus Dogmata patrum iam circiter annos
mille quingentos in eccleſia perdurarunt. Hereses autẽ Lutheri uix annos quatuor.
Dogmata patrũ per ipſam eccleſiã ſepius cõprobata ſunt. At cũ plures hereses Lu-
theri per mltã ſanctiſſima cõcilia fuere pridẽ cõdemnate. Dogmata patrũ clariſſi-
mis a deo miraculis conſtabilita ſunt, Lutherũ uero neq; unũ adhuc miraculum ſe-
ciſſe cõperio, niſi miraculum qd eſſe dixerit tot monaſterioꝝ demolitiõẽ, tot mona-
chaꝝ deo decicatarũ cõſtuprationem, tot apoſtataꝝ licentiã, qui ſancta religione
ſanctiſſimoꝝ patrũ regulis (quas ante uouerunt) omnino ſpretis & abruptis, ad
ſediſſimas ſue carnis libidines explendas uelut canis ad uomitũ reuerſi ſunt. Et cer-
te quis non uidet, ſi poſt tantos & tam longeuos patrũ errores, ueritas iã tandem
Lutheranis illuxiſſet, eam oportuiſſe nouis cõfiruari miraculis, & clariotib; ſitẽ,
q̃ fuerant ea, quibus olim doctrina patrũ eccleſiæ cõmendata fuit. Hæc proſecto ſi
q; exacte ſecum expendat, multo ueriſimilius eſſe perſpiciet, a ſanctiſſimis illis pa-
tribus emanãſſe nobis ueritatẽ, q̃ a furioſo Luthero. Quare quũ fieri nequeat, ut
utriq; uera dixerint, quorũ dicta ſibi ipſis tantopere pugnant quũq; nec poſſit ipſa
uſitas quis mō ſecari, manifeſte colligitur eã apud patres, & apud eccleſiam a patri-
bus hætenus eruditam, omnino q̃ri oportere. Nos itaq; pro fidei ueritate q̃ eccle-
ſiæ catholicæ priores patres aſſiduũ & iſdem ſanctiſſimis eruditionibus cõmenda-
rũ, nõ dubitabimus cũ Luthero ſuisq; ſectatoribus cõſerere manus, quos iam ab
ſecto pudoris & pudicitie freno, pariter & iuſti cuiuſq; ordinis pturbato ſtatu, ue-
lut totius rei publicæ cõmunes hoſtes, non pudet quorũ poſſunt una ſecum in pni-
ciem precipitare. Et ſi mille nos afficiant cõtumelijs, quarũ & ſunt artifices peritiſ-
ſimi, neq; aliud quicquam ſciunt magis quam conuiitijs & contumelijs inſectari
quoslibet, eas uel ob ueritatis deſenſionem perferemus, uel iuſtioribus alijs retalia-
bimus calumnijs. Sophiſtas uocant, id quod frequens eis in ore conuiçiũ eſt. Nos
uiciſſim eos id qd uere ſunt apoſtatas appallabimus. Si uocent iuſticiarios, & hoc
ceũ probrum quoddam orthodoxyis frequenter obiciunt, nos rectius eos (q̃ peſſi-
morum operum autores ſint) nepharios appellare poſſumus. Sed ariſtotelicos ap-
pellabunt, neq; nobis deſt quod illis uiciſſim obijciamus, & multo quidem ue-
rius, nimirum hæreticos omnium qui unquã fuerant peſtilentiſſimos aſſeremus.
Verum ſatiũ utriq; parti foret, ſemotis cõnuiitijs & omni pertinacia, totis uiribus
unitatem pariter & ueritatem ſectari catholicam, quam a cunctis priſcis ortho-
doxis hætenus per ipſum ſpiritum inſtructis & gubernatis iam complures annorũ
centenarios fuiſſe fideliter obſeruata apertiffime conſtat. Sed iam longe quam
inſtitueramus prolixiores fuimus. Bene ualebis. Ex Roſſa.